

INFORMATOR 3

ISSN 1643-6326

Katechezy, homilie, refleksje, dyskusje, informacje, wspomnienia, propozycje !!!

dla moderatorów i animatorów
Grup Modlitwy błog. Ojca Pio z Pietrelcina

kwiecień - 3/2002

br. Bogusław Piechuta, 64-920 Piła, ul Ludowa 20

Jak święty Antoni z Padwy znany jest w całych Włoszech pod imieniem "Il Santo", tak błogosławiony Ojciec Pio z Pietrelcina określany jest tylko jednym słowem "Padre".

"Ty, Panie, ukryłeś mnie przed oczyma wszystkich, a największą misję, która w Twoim planie była od początku, powierzyłeś teraz mnie, Twojemu synowi; misja, która jest znana Tobie samemu i tylko mnie. Mój Boże, jak odpowiedziałem na to zadanie? [...]

W swoim wnętrzu słyszę stale głos, który mi powtarza: uświęć się i poświęć się!"

Padre Pio da Pietrelcina, Epistolario, t.3,s 1009-1010

Katecheza na miesiąc kwiecień 2002

Drodzy bracia i siostry!

Oto słowa Ojca Pio: **"W swoim wnętrzu słyszę stale głos, który mi powtarza: uświęć się i poświęć się!"**

Jak stale powtarzające się echo winniśmy każdego dnia słyszeć słowa Ojca Pio przytoczone powyżej:

"Uświęć się i poświęć się!"

W tym uświęcaniu się, odpowiedzi na Boże wezwanie:

"świętymi bądźcie, bo i ja jestem święty"

musimy pozostać "ludźmi o ludzkiej twarzy", gdyż inaczej przekreślimy swoją świętość. W pragnieniu służby człowiekowi nie wolno nam zapomnieć, że jesteśmy tylko ludźmi.

O Ojcu Pio mówi się, że był człowiekiem, który żył Bogiem, odczuwał również radość z rozmowy z ludźmi. Jego poczucie człowieczeństwa i dobroci, które błyszczało w jego oczach, trudno jest opisać słowami. Pociągało go miłosierdzie, czasami w sposób, który mógłby się wydawać dziwny dla tak Bożego człowieka.

On, wielki nieprzyjaciel grzechu, umiał rozpoznawać, stąd też jednych ganił, a drugich z uśmiechem obejmował. Jedynie ten, kto znał go bardzo dobrze, był w stanie spostrzec, że starał się nie wywoływać u ludzi cierpienia. W jego duszy budziło się pełne zrozumienia współczucie, kiedy przychodzili do niego chorzy, szczególnie dzieci.

Czasami był jak sparaliżowany i nie był w stanie nic zrobić, jedynie płakał nad nimi. Pewnego razu powiedział:

"Ach, gdybym mógł usunąć cierpienie z powierzchni ziemi!", ale szybko się poprawił: "Ale kim jestem, że chcę zrobić to, czego Bóg nie robi?"

Pragnął zawsze mieć przed oczyma słowa wypowiedane wielokrotnie w czasie rozmowy z Ojcem, a tak często nieuświadomiane sobie przez wielu je wypowiadających:

"bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi"

O. Pio, podobnie jak św. Paweł, żyje między dwoma ogniami, których źródłem -

intencja na kwiecień

O łaskę otwarcia się na dary Ducha świętego. O łaskę służby braciom znajdującym się w potrzebie. Za wątpiących Boża miłość i miłosierdzie i ludzką życzliwość. Aby chrześcijanie chcieli realizować swoją wiarę nie tylko ustami, ale także sercem i życiem. W intencjach nam przekazywanych przez osoby znajdujące się w "potrzebie".

* * *

Czas Wielkanocy, to czas przyjęcia na nowo Chrystusa zmartwychwstałego. W nabożeństwie wykorzystujemy materiały przygotowane przez o. Gracjana Majkę: "Człowiek, który stawał się modlitwą" - numer 5 (str. 81 nn)

Wiele Grup wszystkich okresie wielkanocnym przeżywa na swoim spotkaniu tzw. "dzielenie się jajkiem".

Kanonizacja błogosławionego Ojca Pio z Pietrelcina 16 czerwca 2002

informacje o pielgrzymce w środku numeru - zgłoszonych już 36 osób miejsc wolnych - 12

Najbliższe spotkania

10 - 13 marca - rekolekcje inicjujące trzecią Grupę Modlitwy w Szczecinie - parafia św. Stanisława.

15 - 17 marca - rekolekcje w Dzierżawach (także Grupa Modlitwy).

19 - 21 marca - rekolekcje w Rodniku/Turku

24 - 27 marca - rekolekcje w Burzeninie

Po Świętach planowane: Warszawa Okęcie i Polkowice.

O. Bogusław

w obydwu przypadkach - jest miłość: "Dwie siły, które wydają się ekstremalnie przeciwne, pragnienie życia dla dobra braci pielgrzymujących i pragnienie śmierci, aby połączyć się z Oblubieńcem, w tych ostatnich czasach ciągle rosną w moim wnętrzu?. Rozrywają mi duszę i pozbawiają pokoju, choć nie w głębi duszy, którego dotyczą, powiedzmy, wyłącznie od zewnątrz".

(*Epist., I, str. 1181*)

To pragnienie śmierci u Ojca Pio ma zupełnie inny wymiar niż pragnienie ucieczki przed trudnym życiem wielu z nas zmęczonych życiem, gdy równocześnie, kierując się miłością, zmagamy się z potrzebą naszego pozostania na ziemi, bo tak mocno odczuwamy potrzebę służby naszym dzieciom i wnukom.

Te wewnętrzne utrapienia można wyczuć w Listach, gdzie znajdujemy obydwie idee nośne całej duchowej drogi o. Pio: "miłość i cierpienie". Motywacje, które są przyczyną cierpienia i dają słodycz; jednocześnie są fundamentem "ulgi dla ciała" i "ulgi dla ducha", w których możemy dostrzec Dom Ulgi w Cierpieniu oraz Grupy Modlitwy. To pragnienie śmierci występujące u tak wielu świętych, to pragnienie zjednoczenia się z Chrystusem, który jako odwieczny Syn Ojca złożył siebie w ofierze na drzewie krzyża, ale żyje. Zmartwychwstał, by dać nam udział Jego zmartwychwstaniu.

Jezus umarł jako Syn Człowieczy, jako Syn Człowieczy z woli Ojca zmartwychpowstał, by dać nam, dzieciom tej ziemi udział w Zmartwychwstaniu.

Trzeba mieć świadomość, że w naszej refleksji sięgamy bardzo często z jednej strony do wypowiedzi Ojca Pio, zawartych w listach napisanych u progu realizacji jego powołania kapłańskiego a zarazem do wydarzeń w późnym okresie jego życia. Niewielu zdaje sobie sprawę ze ścisłej jedności wypowiedzi sprzed lat i kontynuacji w życiu. Tak oczywistym jawi się nam ta jedność słów i czynów przez całe życie Ojca Pio.

Wystarczy zastanowić się nad poniższym tekstem:

„Ty, Panie, ukryłeś mnie przed oczyma wszystkich, a największą misję, która w Twoim planie była od początku, powierzyłeś teraz mnie, Twojemu synowi; misja, która jest znana Tobie samemu i tylko mnie. Mój Boże, jak odpowiedziałem na to zadanie? [...] Jeszcze raz, o Panie, potwierdź swoją łaską to, co mi powierzyłeś i nie dozwól, by ktokolwiek się zatracił opuszczając Twoją owczarnię! O Boże, Boże, nie dozwól, by uległo zatracie Twoje dziedzictwo! Niech w moim sercu coraz mocniej rozbrzmiewa i dokonuje się dzieło przez Ciebie rozpoczęte. W swoim wnętrzu słyszę stale głos, który mi powtarza: uświęcaj się i poświęcaj się!”

Padre Pio da Pietrelcina, Epistolario, t.3,s 1009-1010

Wezwanie: "**uświęcaj się i poświęcaj się!**" to nic innego jak odpowiedź na dary otrzymane u progu naszego życia religijnego.

Sakrament chrztu wprowadza nas w bogactwo życia łaski, sakrament bierzmowania daje nam siły i moc do realizacji tego bogactwa w służbie drugiemu człowiekowi. Chrztost to łaska w nas, dla nas, a jednocześnie umieszcza nas we Wspólnocie Kościoła. Sam fakt bycia we wspólnocie to podjęcie zobowiązań służby nas dla bliźnich i bliźnich dla nas.

Przyjęcie sakramentu Bierzmowania to odpowiedź na łaskę chrztu w służbie bliźnim. Otrzymujemy moc Ducha świętego do dojrzałej realizacji zobowiązań wypływających z Chrztu.

Jesteśmy w szczególnym okresie Roku Liturgicznego, tym

łatwiej jest nam sięgnąć do korzeni wszystkich Sakramentów i podstawowego argumentu potwierdzającego wiarygodność wezwania płynącego od Chrystusa, do opowiedzenia się za Nim i pójścia Jego drogą.

Tak jasnym staje się zmaganie Ojca Pio wyrażone na początku naszej refleksji: "Dwie siły, które wydają się ekstremalnie przeciwne, pragnienie życia dla dobra braci pielgrzymujących i pragnienie śmierci, aby połączyć się z Oblubieńcem, w tych ostatnich czasach ciągle rosną w moim wnętrzu?."

Wiara w zmartwychwstałego Chrystusa obejmowała od początku dwa, zasadniczo różne a wręcz przeciwne sobie, elementy.

Z jednej strony zakładała spotkanie ze zmartwychwstałym Panem w formie wspólnego posiłku z innymi współwierzającymi (Eucharystia), z drugiej strony natomiast wyczekiwania na Jego ponowne przyjście.

Sprawiło to, że chrześcijańska duchowość naznaczona będzie od początku rysem dialektycznym pomiędzy historią a eschatologią, głębokim przekonaniem, że królestwo Boże już przyszło, a zarazem szczerą modlitwą i wyczekiwaniem, że przyjdzie ponownie.

Modlitwa Ojcze nasz i Apokalipsa św. Jana (*por. Mt 6, 9; Ap 22, 17-20*) są szczególnym wyrazem tej dialektyki. Od samego więc początku duchowość chrześcijańska odznaczała się tym wewnętrznym napięciem "już i jeszcze nie". Duchowość była więc doświadczana w pierwszym rzędzie jako cierpliwość (hypomene) i czujne wyczekiwanie "godziny", w której Pan przyjdzie ponownie i będzie żądał rozliczenia się z czynów swoich sług, nagradzając lub wymierzając karę, w zależności od sposobu życia (*por. Łk 19, 11-27*). Rodzi to konieczność wyznania (martyria) imienia Jezusa przed wszystkimi, nawet w obliczu ewentualnej śmierci (martyrion), biorąc krzyż Chrystusa na swoje ramiona."

O. Dzdzisław Józef Kijas, OFMConv w: Przesłanie Ojca Pio

Stąd w każdym z nas jest ciągle zmaganie się wewnątrz, zwłaszcza jeżeli zgłębiamy Ewangelię, jak ma wyglądać nasza służba Jezusowi w nas i Jezusowi obecnemu drugim człowiekowi:

Odejść i być tylko z Nim sam na sam, czy też być z Nim i naszym bliźnim. Dla człowieka wiary zawsze pozostanie to dylematem, jednakże winna być tylko jedna odpowiedź, jeżeli kochamy Jezusa, to w imię tej miłości winniśmy podejmować służbę Jezusowi w tych, których on ukochał, a ukochał wszystkich, także i mnie, i mojego brata i za nas złożył siebie w ofierze i dla nas zmartwychwstał, a wszystko z miłości ku Ojcu, który jest Jego Ojcem i Ojcem każdego człowieka i wszystkiego co istnieje we wszechświecie.

PRZYPOMNIENIE

Siedem darów Ducha św.:

Mądrość, rozum, rada, męstwo, umiejętność, pobożność, bojaźń Boża.

Duch jest Bożym Artystą.

Wkłada On w serce człowieka, otrzymującego sakrament chrztu, święte załączki trzech cnót: wiary, nadziei i miłości. By to nasienie mogło się rozwijać, potrzeba ciągłej troski i czuwania. Ten, kto otrzymuje sakrament bierzmowania, staje się żołnierzem Chrystusa i może nazywać się również rycerzem Ducha Świętego, jak to określił kard. Lavitrano, w jednym ze swych listów pastoralnych. Życie duchowe powinno przynosić ciągłą przemianę.

dokończenie katechezy ze str. 2

Św. Paweł pisze:

„Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? Jeżeli ktoś zniszczy świątynię Boga, tego zniszczy Bóg. Świątynia Boga jest święta, a wy nią jesteście” (1 Kor 2, 16).

Wraz z czystością przychodzi światło wiary i radość serca, ponieważ tam, gdzie króluje Bóg, tam króluje też Boży pokój. Gdzie Duch Pana, tam też jest wolność.

By należycie czcić Ducha Świętego, trzeba strzec czystości serca, ciała i umysłu. W tej łasce możemy wytrwać z pomocą Niepokalanej. Bądźmy w codziennym życiu daleko od tego, co brudzi naszą duszę. Za wielką bowiem cenę zostaliście nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele (1 Kor 6, 20).

Modlitwa o dary Ducha świętego

Duchu Przenajświętszy, Pocieszycielu, uświęcający dusze nasze, racz mi udzielić daru mądrości, abym poznał i umiłował prawdę wiekiustą i nigdy dóbr tego świata nad dobra wieczne nie przekładał.

Daj mi dar rozumu, abym poznał, o ile pozwala na to nieudolność ludzka, prawdy objawione.

Daj mi dar umiejętności, abym się przekonał a nicości swojej i wszelkich rzeczy stworzonych, a poznał wielkość Twoją.

Daj mi dar rady, abym ostrożnie postępował wśród niebezpieczeństw życia doczesnego i spełniał wolę Bożą.

Daj mi dar mocy, abym przezwyciężył pokusy szatana.

Daj mi dar pobożności, abym się rozmyślał w rozmyślanii, w modlitwie i w tym wszystkim, co się do służby Bożej odnosi.

Daj mi dar bojaźni Bożej, abym pilnie unikał wszystkiego, co by Cię obrazić mogło, abym się bał grzechu więcej niż śmierci, a to jedynie dla miłości Twojej.

Do tych wszystkich darów, o Duchu Święty, dodaj dar pokuty, abym grzechy swoje oplakiwał, i ducha umartwienia, abym zadośćuczynił Boskiej sprawiedliwości. Napelnij, Duchu Święty, serce moje Boską miłością i łaską wytrwałości, abym żył po chrześcijańsku i umarł śmiercią świętobliwą.

Amen.

opr. Br. Bogusław Piechuta OFM Cap

Szanowny Ojciec Bogusławie

Pragnę donieść, w Łodzi powstała Grupa Modlitwy Ojca Pio!. Może przypomnę, że dwukrotnie miałem z Ojcem kontakt telefoniczny. W pierwszej rozmowie w 2000 roku radziłem się jak organizować Grupę Modlitwy, w drugiej (maj 2001 r) prosiłem o „pomoc techniczną” i otrzymałem płytę CD-ROM z pokaźną liczbą obrazków Ojca Pio. O historii naszej grupy napisałem tekst, który ukazał się w dodatku łódzkim do tygodnika „Niedziela” dn.20.01.2002r, oto ten tekst w całości.

Grupa modlitwy błogosławionego Ojca Pio w parafii św. Elżbiety w Łodzi przy ulicy Spornej 71

W odpowiedzi na zainteresowanie osób świeckich powstała w połowie 2000 roku, przy parafii św. Elżbiety w Łodzi Grupa Modlitwy Ojca Pio. Zainteresowanie osobą, i duchowością tego niezwykłego błogosławionego systematycznie wzrasta. Niewątpliwym wpływ mają na to coraz liczniejsze publikacje, do których należy zaliczyć wydana staraniem Archidiecezjalnego Wydawnictwa Łódzkiego w latach 1997-2000 serię książek. W Polsce działa kilkadziesiąt podobnych grup.

Kilka z nich jest już zarejestrowanych zgodnie z wymaganiami statutu w Międzynarodowym Stowarzyszeniu Grup Modlitwy w San Giovanni Rotondo. Stowarzyszenie działa przy szpitalu założonym przez Ojca Pio, który nosi nazwę Domu Ulgi w Cierpieniu. Od lipca 2001 r działa również internetowa Grupa Modlitwy. Wspomniane wspólnoty stały się zaczynem odnowy życia chrześcijańskiego, bowiem do istotnych spraw należy duchowa formacja ich członków, ukierunkowanie na modlitwę i działalność charytatywna wśród chorych i ubogich.

Pierwsze spotkanie naszej grupy miało miejsce 22 maja 2000 roku, poza mszą świętą i modlitwa obejmowało również sprawy organizacyjne. W oparciu o statut zatwierdzony przez Stolicę Apostolską 3 maja 1986 roku, jak również materiały formacyjne do prowadzenia grup, a publikowane na bieżąco pod adresem internetowym: www.kapucyni.ofm.pl spotykamy się na mszy świętej i wspólnej modlitwie w trzeci czwartek miesiąca (w okresie zimowym o godz. 17.00, w okresie letnim o godz. 18.00). Spotkanie organizacyjne skupiło niewielką liczbę osób, ale w miarę upływu czasu i osobistego zaangażowania opiekuna duchowego w osobie O. Metodęgo Kornackiego, a także myślę błogosławieństwa Ojca Pio, od 2001 r. w spotkaniach uczestniczy około 40 osób (oficjalna deklarację przynależności złożyło 21 członków).

Cyklicznie po spotkaniu modlitewnym organizujemy agapy przyjmując, że wspólny stół jednoczy i daje okazję do lepszego poznania osób, ich problemów, a także radości codziennego dnia. Ostatnie takie spotkanie miało miejsce 20. X.2001 r. Po mszy św. i modlitwie dzieliliśmy się opłatkiem składając sobie życzenia świąteczne i noworoczne. Dotychczasowe nasze modlitewne spotkania miały jednak charakter nieformalny, ponieważ zgodnie ze statutem winien na nie wyrazić zgodę biskup diecezji. Na początku 2002 roku pragniemy wystąpić z prośbą do Ordynariusza Archidiecezji Łódzkiej o rejestrację grupy, mając pewność jej stabilności, składu osobowego i obecności duchowego opiekuna.

Krzysztof Marcinkowski (kierownik grupy)

W styczniu 2002r wystąpiliśmy do arcybiskupa Wł. Ziółka o rejestrację grupy posługując się wzorami pism zamieszczonymi w internecie. Na odpowiedź nie trzeba było długo czekać. Moje kolejne pytanie z prośbą o odpowiedź, czy możemy rejestrować grupę w Międzynarodowym Stowarzyszeniu Grup Modlitwy w San Giovanni Rotondo?, jak to zrobić „technicznie” (wypełnić druk podany w internecie - koperta i wysłać do Italii, czy inaczej)

Homilia na kwiecień

Bracia i siostry!

Dzisiaj wędrujemy razem z Jezusem i Jego uczniami z Jerozolimy do Emaus (około dwunastu kilometrów), ale zdajemy sobie sprawę, że my czytający Ewangelię jesteśmy świadomi tej obecności Jezusa przy uczniach.

I od razu pojawia się pytanie, czy człowiek dzisiaj wędrujący przez ziemię, w czasie pielgrzymki życia do domu Ojca, jest świadomy obecności Jezusa w swoim życiu? Czy my jesteśmy świadomi obecności Jezusa w naszej wędrówce?

Może jesteśmy jak dwaj uczniowie, rozżaleni, rozczarowani życiem, niespełnieniem oczekiwań, powtarzający jak uczniowie: "A myśmy się spodziewali!"

Życie człowieka wypełnione jest tęsknotą za spokojnym życiem; bez cierpienia, bez trudności, bez problemów, aby wszystko układało się, jak tego chcemy.

Rzadko można spotkać ludzi, którzy przez kilka czy kilkanaście lat cieszą się spokojem. Ma to miejsce częściej u ludzi niewierzących, albo słabo wierzących. Natomiast w życiu prawdziwego chrześcijanina takich dłuższych okresów prawie w ogóle nie ma. Najczęściej wtedy, kiedy się już zaczyna realizować pragnienie naszego serca, coś się przewraca i wali w gruzy. Stoimy wówczas wobec nie spełnionych, nie zrealizowanych nadziei. Tak samo było w życiu uczniów Chrystusa.

Wydaje się nam, że Bóg częściej stawia nam wymagania niż zsyła swoje łaski i błogosławieństwo. Stąd żale i pretensje pod adresem Boga. Tak nie może być, to niemożliwe! Czyż nie jest aktualnym, w takiej sytuacji, słowo Jezusa skierowane do Piotra w drodze do Jerozolimy:

"Zejdź Mi z oczu, szatanie! Jesteś Mi zawadą, bo myślisz nie na sposób Boży, lecz na ludzki".

Mat. 16,22

Jakże często nie pojmujemy konieczności pokornej służby Boga człowiekowi, tak jak nie pojął Jezusa Piotr w wydarzeniu obmycia nóg w Wieczerniku: "Jezus mu odpowiedział: Tego, co Ja czynię, ty teraz nie rozumiesz, ale później będziesz to wiedział".

św. Jana 13,7

Czy plany Boga wobec człowieka muszą być jawne na teraz, czy wszystko musi być do końca czytelne? Nawet wielcy święci, do których przychodziły i po dzień dzisiejszy przychodzą po wsparcie i pomoc tysiące byli czytelnicy, czy rozumiałym było ich życie? Czy sami rozumieli do końca swoje miejsce w historii i sens wydarzeń swojego życia?

Ojciec Pio tak mówił:

"Ty, Panie, ukryłeś mnie przed oczyma wszystkich, a największą misję, która w Twoim planie była od początku, powierzyłeś teraz mnie, Twojemu synowi; misja, która jest znana Tobie samemu i tylko mnie. Mój Boże, jak odpowiedziałem na to zadanie? [...]"

W swoim wnętrzu słyszę stale głos, który mi powtarza: **uświęcaj się i poświęcaj się!**".

Padre Pio da Pietrelcina, Epistolario, t.3, s 1009-1010
Za życia Ojca Pio nie rozumiano, jego stygmatów, cierpienia, izolacji. Dzisiaj, gdy wpatrujemy się w miliony pielgrzymów do San Giovanni Rotondo jaśniejszymi stają się słowa Jezusa:

"Jezus mu odpowiedział: Tego, co Ja czynię, ty teraz nie rozumiesz, ale później będziesz to wiedział".

św. Jana 13,7

Potrzeba tylko naszego dialogu z Jezusem.

I oto jesteśmy na nowo na drodze wraz z uczniami. I wsłuchujemy się w wyjaśnienia Jezusa, które możemy parafrazując przybliżyć naszym czasom:

"Te wasze pragnienia o szczęśliwym życiu na ziemi, o stworzeniu wspaniałej społeczności, sprawiedliwej, wolnej, o wielkich perspektywach, to budowanie zamków na lodzie. Przecież to nie jest tak istotne, choć ważne. Wasze pragnienia skoncentrowane tylko na ziemi, zawsze będą pragnieniami, które nie zaspokoją serca. Nie o to chodzi. Nie o takie skarby należy zabiegać. Trzeba było, by Mesjasz cierpiał, trzeba było, aby został zamordowany. Trzeba było..."

Jezus ukazuje im i nam sens "zawiedzionej nadziei". Zawiedzionej w ludzkim rozumieniu, gdy źle lokuje się swoje oczekiwania.

Św. Paweł przypomina:

"[Niech Pan da] wam światłe oczy serca tak, byście wiedzieli, czym jest nadzieja waszego powołania, czym bogactwo chwały Jego dziedzictwa wśród świętych".

Ef. 1,18

"A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany".

Rzym. 5,5

Bycie blisko Jezusa, dialog z Nim daje zrozumienie. Uczniowie coraz lepiej rozumieją, serca ich pałają radością, chociaż jeszcze w pełni nie odkrywają tej nowej wartości, która nie mieści się im w głowie. Dopiero kiedy połamał chleb i rozdał im - poznali Go.

W jednym z listów do Anity Rodote (z 6 lutego 1916 r.) Ojciec Pio napisał znamienne słowa:

"We wszystkich sytuacjach życiowych staraj się nade wszystko rozpoznać i uwielbiać wolę Bożą".

Nasze ludzkie pragnienia, nawet najpiękniejsze, są zawsze na naszą ludzką miarę. Natomiast Bóg pragnie nas uszczęśliwić na swoją miarę. Przygotował dary tysiące razy większe niż te, których pragniemy. Uczniowie wracając z Emaus byli w pełni szczęśliwymi ludźmi, lecz nie z powodu realizacji swych pragnień. Droga do szczęścia nie polega na realizacji naszych pragnień, lecz na realizacji pragnień Boga. To On potrafi nam dać to, co nas w pełni uszczęśliwi.

ks. Pierino Galeone w "Głos Ojca Pio" nr 4/2000, pisze o Ojcu Pio:

"Ze spokojem ducha przyjmował - dla miłości Boga i w jedność z Chrystusem Ukrzyżowanym - cierpienia fizycz-

c. d. na str. 5

dokończenie ze str. 4

ne i moralne. Medytacja i kontemplacja cierpień i śmierci Jezusa, uczyniły go wielkodusznym i wspaniałomyślnym w dopełnianiu misji odkupieńczej Zbawiciela. Jego heroiczna cierpliwość i umiłowanie cierpienia spowodowały narodzenie się w jego sercu mądrości krzyża".

Człowiek tak długo męczy się na ziemi, jak długo tego nie rozumie. Ileż to nadziei było w nas, kiedy rozpoczynaliśmy studia, kiedy planowaliśmy związek małżeński, ile nadziei związanych z wychowaniem dziecka, ze zmianą mieszkania, z powrotem do zdrowia, ileż nadziei...

I przychodził moment, kiedy te nasze pragnienia nie zostały zrealizowane. To Bóg pragnie przez te wszystkie klęski ukazać nam skarb, którego mól nie zgryzie, złodziej nie ukradnie i rdza nie zniszczy. Ten skarb jest zbudowany na opoce, a opoką jest Zmartwychwstały Chrystus. Każde rozczarowanie, każda zawiedziona nadzieja ma niezwykle głęboki sens. Bóg wie, dlaczego nie spełnił naszych pragnień.

On chce je spełnić w sposób tysiąc razy pełniejszy i doskonalszy.

I na zakończenie słowa Ojca Pio przytoczone w Głosie Ojca Pio:

"Głos Ojca Pio" nr 2/2000

"Wyobrażaj sobie Jezusa Ukrzyżowanego, którego trzymasz w swoich ramionach, na swej piersi i po stokroć razy całując jego bok, powtarzaj: To jest moja nadzieja, to jest żywe źródło mojego szczęścia, to jest serce mojej duszy, nikt nigdy nic nie odłączy mnie od Jego miłości, bo Go posiadam i nie opuszczę Go dopóty, dopóki nie wprowadzi mnie do bezpiecznego miejsca."

Opr. O. Bogusław

Statut Grup Modlitwy Ojca Pio umieszczony na następnych stronach ma nam ułatwić zgłoszenie Grupy w Kurii Diecezjalnej. Pisząc podanie o zatwierdzenie Grupy możemy dołączyć (lub skopiować statut) ten egzemplarz INFORMATORA zawierający statut.

wzór prośby do ks. biskupa o zatwierdzenie Grupy

Podłużna pieczęć parafii/

Miejscowość dnia:

Jego Ekscelencja

Ks. Biskup

(miejscowość)

Parafia /tu podajemy wezwanie parafii np. św. Jadwigi/ w /tu podajemy nazwę miejscowości/ zwraca się z prośbą do ks. Biskupa (lub Arcybiskupa) o erygowanie przy naszym kościele Grupy Modlitwowej błogosławionego Ojca Pio.

Zgodnie z załączonym statutem zatwierdzonym przez Stolicę Apostolską dnia 3 maja 1986 roku prosimy o mianowanie na dyrektora duchowego ks. /tu wpisujemy imię i nazwisko kapłana/.

Z wyrazami należącego szacunku

.....
/tu podpis ks. Proboszcza/

Ks. Proboszcz

lokrągła pieczęć parafii

GŁOS OJCA PIO

„Głos Ojca Pio” - dwumiesięcznik wydawany przez naszych braci w Krakowie - adres redakcji:

Redakcja „Głos Ojca Pio”

ul. Loretańska 11

31-114 Kraków

to podstawowe źródło informacji dla Grup Modlitwy Ojca Pio i powinien być prenumerowany przez wszystkich czcicieli Ojca Pio i synów duchowych i córki duchowe Ojca Pio z Grup Modlitwy.

Jako czciciele Ojca Pio winniśmy też zabiegać o poszerzenie grona prenumeratorów.

Również wszelkie informacje, otrzymanie łask za wstawiennictwem Ojca Pio, refleksje, przemyślenia i wspomnienia z pielgrzymek do San Giovanni Rotondo staramy się przekazywać na adres redakcji.

Grupy już zgłoszone w San Giovanni Rotondo

W pierwszym numerze INFORMATORA dla Grup Modlitwy podany został spis Grup Modlitwy Ojca Pio w Polsce. Aktualnie zgłoszone w San Giovanni Rotondo następujące Grupy - Grupa przy pomocy ks. Proboszcza swojej parafii załatwia to indywidualnie.

Najpierw ks. Proboszcz zwraca się do ks. biskupa swojej diecezji o zatwierdzenie Grupy i mianowanie moderatora. Po otrzymaniu dokumentu zatwierdzającego Grupę, wypełnia dokument zgłaszający Grupę w San Giovanni Rotondo - wzór dokumentu każda Grupa otrzymała w materiałach (*Podręczniku*) - wystarczy skopiować, wypełnić i wysłać - dołączając kopię dokumentu otrzymanego z Kurii Biskupiej.

Grupy zgłoszone:

(wg. aktualnej informacji posiadanej przez o. Bogusława)

* Grupa Modlitwy w Krakowie - ul. Loretańska 11 - OO. Kapucyni,

* Grupa Modlitwy w Chełmie,

* Grupa Modlitwy w Wałbrzychu - Świebodzicach,

* Grupa Modlitwy w Nowym Sączu,

* Grupa Modlitwy w Krośnie n/Wisłokiem,

Proszę o uzupełnienie informacji !!!

Zbliża się **kanonizacja** - każda Grupa istniejąca przynajmniej jeden rok, stara się o zatwierdzenie przez ks. Biskupa Diecezji w której znajduje się parafia.

STATUT Grup Modlitwy Ojca Pio

List Sekretarza Stanu Ks. Kardynała Agostino Casaroli do przewodniczącego Dzieła o. Pio.

Najprzewielebniejszy Ks. Riccardo Ruotolo, Przewodniczący Fundacji "Dom Ulgi w Cierpieniu" San Giovanni Rotondo Przewielebny Księżu, Mam zaszczyt odpowiedzieć na cenny list Księdza z dnia 5 listopada 1985 r. nr 8944/85, w którym został przekazany projekt "Statutu Grup Modlitwy o. Pio", przez Księdza zredagowany, po uwzględnieniu uwag Kongregacji d/s Duchowieństwa, Rady d/s Świeckich oraz Sekretariatu Włoskiej Konferencji Episkopatu. Sekretariat Stanu z należytą uwagą poddał wspomniany tekst analizie, przedstawiając go na nowo Kongregacji d/s Duchowieństwa, która przesłała do Sekretariatu ostateczne uściślenia w tej sprawie.

Proszę o wzięcie pod uwagę wspomnianych spostrzeżeń, zawartych w załączniku do tego listu. Mogą one być przyjęte ze wspomnianego załącznika i włączone w tekst ostateczny, który w ten sposób ze wspomnianymi uzupełnieniami, z góry otrzymuje aprobatę. W takiej redakcji Statut będzie mógł wejść w życie z okazji Międzynarodowego Kongresu Grup Modlitwy, jaki ma się odbyć w San Giovanni Rotondo 4 maja bieżącego roku.

Temu Urzędowi wydaje się słuszne zalecić, by ofiary wpływające na Fundację "Dom Ulgi w Cierpieniu" ze strony poszczególnych grup były odnotowywane w dorocznej relacji Dyrektora generalnego. Trzeba również wziąć pod uwagę, że w razie wygaśnięcia Stowarzyszenia, gdyby ono dysponowało własnym majątkiem, do Kardynała Sekretarza Stanu będzie należało zadysponowanie nim. To chciałem przekazać Księdzu Prałatowi. Korzystam z okazji, śląc wyrazy należnego szacunku.

/-/ + Augustyn Kardynał Casaroli

Statut Grup Modlitwy O. Pio

Wstęp

Grupy Modlitwy, powstałe z inicjatywy o. Pio z Pietrelciny, w obliczu potrzeb duchowych naszych czasów, chcą współpracować w urzeczywistnianiu Królestwa Bożego według nauki Jezusa, który wielokrotnie podkreślał konieczność modlitwy i uczył jej sposobu. Chcą działać w duchu posłuszeństwa wielokrotnym wezwaniom Papieży i hierarchii, formułowanym w tej dziedzinie, zgodnie z tradycją, wspaniale wyrażoną przez sobory powszechne, a zwłaszcza przez Sobór Watykański II. Grupy chcą kierować się ogólnymi zasadami franciszkańskiej duchowości o. Pio:

- a. Pełne i bezwarunkowe przyłgnięcie do nauki Kościoła katolickiego, kierowanego przez Papieża i Biskupów.
- b. Posłuszeństwo Papieżowi i Biskupom, których rzecznikiem jest kapłan, dyrektor duchowny, mianowany przez biskupa.
- c. Modlitwa z Kościołem, za Kościoł i w Kościele, z czynnym uczestnictwem w życiu liturgicznym i sakramentalnym, przeżywanym jako szczyt wewnętrznej jedności z Bogiem.
- d. Wynagrodzenie poprzez udział w cierpieniach Chrystusa według nauki św. Pawła.
- e. Czynna miłość, niosąca ulgę cierpiącym i potrzebującym, jako praktyczne urzeczywistnienie miłości ku Bogu.

Siedziba

Art. 1. Ustanawia się Międzynarodowe Stowarzyszenie Grup Modlitwy, którego działalność jest określona normami niniejszego Statutu, a którego Centrum duchowym i siedzibą jest Fundacja "Dom Ulgi w Cierpieniu" - dzieło o. Pio z Pietrelciny w San Giovanni Rotondo. Nad Międzynarodowym Sto-

warzyszeniem Grup Modlitwy czuwa Stolica Święta.

Grupy Modlitwy

Art. 2. Grupy modlitwy są tworzone z wiernych, którzy zamierzają wprowadzić w czyn wezwanie Jezusa Chrystusa do modlitwy, ponawiane tyle razy przez Papieży. Są erygowane przy jakimś kościele lub kaplicy przez Ordynariusza miejsca albo przynajmniej przez niego zatwierdzone. Tam się gromadzą okresowo pod kierunkiem Dyrektora duchowego, aby się modlić i innych do modlitwy pociągać, w jedności z hierarchią Kościoła, według wskazań duchowych podanych przez o. Pio z Pietrelciny. Członkowie Grup będą się troszczyć o swoją formację duchową, uczestnicząc w spotkaniach, poświęconych zgłębianiu doktryny katolickiej, będą pełnić apostoła, propagując szczególne inicjatywy ewangelizacyjne w pełnej zgodzie z aktualnymi działaniami duszpasterskimi Kościoła partykularnego i lokalnego.

Art. 3. Członkami Grup Modlitwy mogą być zarówno świeccy, jak i kapłani oraz osoby zakonne. Dyrektor duchowny Grupy wpisze ich nazwiska do odpowiedniej księgi.

Zarząd generalny

Art. 4. Międzynarodowe Stowarzyszenie Grup Modlitwy jest kierowane przez Dyrektora generalnego, który jest aktualnym przewodniczącym Fundacji "Dom Ulgi w Cierpieniu" - Dzieła o. Pio z Pietrelciny. Mianuje go Kardynał Sekretarz Stanu, zgodnie ze Statutem Fundacji i ma określone w niniejszym Statucie, prawa i obowiązki. Gdyby aktualny Przewodniczący Fundacji nie był kapłanem, funkcja Dyrektora duchownego Grup Modlitwy winna być oddzielona i powierzona kapłanowi, mianowanemu przez kardynała Sekretarza Stanu.

Art. 5. Zarząd generalny tworzą: dyrektor generalny, jeden lub dwóch wicedyrektorów generalnych i sekretarz generalny. Dyrektor generalny w sposób wolny mianuje sekretarza generalnego oraz wyznacza wicedyrektorów, mając pozytywną opinię większości członków Rady generalnej, wśród których z samego prawa znajduje się aktualny Ojciec Gwardian klasztoru Braci Mniejszych Kapucynów Matki Bożej Łaskawej w San Giovanni Rotondo. Innych członków Rady wyznacza Zarząd generalny, wybierając ich spośród członków większych Grup Modlitwy z różnych krajów i kontynentów. Podobnie jak wicedyrektorzy na swym stanowisku pozostają pięć lat, mogą być jednak potwierdzeni na drugie, bezpośrednie pięcioletnie.

Zdanie Rady jest tylko doradcze; jednak Dyrektor generalny musi zasięgać zdania Rady jeśli chodzi o realizację ważniejszych inicjatyw, które podejmują Grupy Modlitwy. Rada generalna gromadzi się raz w roku, a poza tym wtedy, gdy Dyrektor generalny uzna to za stosowne.

Dyrektor generalny będzie czuwał nad normalnym funkcjonowaniem Grup Modlitwy, troszcząc się w szczególności o zdecydowaną zgodność wszystkich z nauką i wskazaniami Kościoła, przywołując tych, którzy wykazują postawy przeciwne, do jedności kościelnej, w wypadkach zaś poważniejszych, proponując Biskupowi kompetentnemu dla danego terytorium, rozwiązanie Grupy, która zaniedbałaby obowiązek jedności z Kościołem.

Dyrektor generalny stosownie do potrzeb może wyznaczyć specjalne obowiązki o charakterze regionalnym czy narodowym. W wyznaczeniu tych obowiązków i odwoływaniu z nich będzie postępował w porozumieniu z kompetentną władzą kościelną. Okres trwania wspomnianych obowiązków jest określony w dokumencie nominacyjnym. Pod koniec każdego roku Dyrektor generalny przedstawi Stolicy Świętej relację o działalności Stowarzyszenia z odpowiednimi uwagami.

Dyplom agregowania Grup.

Art. 6. Poszczególnym Grupom, które spełniają warunki dotyczące wystarczającej liczby członków i możliwości działania, Dyrektor generalny po otrzymaniu aprobaty odpowiedniego Ordynariusza diecezjalnego wystawia dyplom agregacji do Międzynarodowego Stowarzyszenia Grup Modlitwy. Grupy Modlitwy będą troszczyć się o utrzymanie więzi z Zarządem generalnym poprzez okresowe relacje oraz podczas ewentualnych pielgrzymek i wizyt w San Giovanni Rotondo.

Relacje z Biskupem diecezjalnym.

Art. 7. Grupy Modlitwy podlegają jurysdykcji Ordynariuszy diecezjalnych według norm Prawa kanonicznego. Członkowie Grup Modlitwy w pełnej jedności z własnym Biskupem będą iść za wskazaniem duszpasterskim, wydanym dla danego kraju czy diecezji, w pełnej zaś lojalności wobec własnej organizacji, będą się kierować pouczeniami, wydanymi przez Zarząd generalny, dla zachowania koniecznej jedności wspólnotowej.

Zarząd Grup

Art. 8. Zarząd każdej Grupy stanowią: kierownik Grupy, Dyrektor duchowny, wicekierownik Grupy i Sekretarz. Zarząd planuje i organizuje działalność Grupy. Gdyby na to wskazywały okoliczności, Grupa może organizować jakieś działania wśród dzieci, młodzieży itp.

Kierownik Grupy

Art. 9. Każdą Grupą modlitwy kieruje Kierownik Grupy, wybrany absolutną większością głosów przez członków zgromadzonych na zebraniu plenarnym, w obecności kapłana delegowanego przez Biskupa. Jeśli w pierwszym głosowaniu nikt nie otrzymał większości absolutnej, za prawnie wybranego będzie uważany ten, kto w drugim głosowaniu otrzyma większość głosów, nawet tylko względną. Zatwierdza go Biskup i Dyrektor generalny. Na stanowisku pozostaje przez pięć lat, może jednak być ponownie wybrany najwyżej na trzy kolejne pięciolecia.

Wicekierownik Grupy

Art. 10. Kierownikowi Grupy będzie pomagał jeden lub dwóch wicekierowników, wybranych absolutną większością głosów przez zgromadzonych na zebraniu plenarnym członków. Jeżeli w pierwszym głosowaniu nie osiągnięto większości absolutnej, wystarczy większość względna. Na swoim stanowisku wicekierownicy pozostają przez pięć lat i mogą być wybrani bezpośrednio na drugie pięciolecie. Jeśli z jakiegokolwiek powodu w czasie trwania pięciolecia zostanie opróżnione miejsce kierownika Grupy, kierownictwo Grupy przejmie najstarszy wiekiem wicekierownik i postara się o zwołanie w ciągu trzydziestu dni zebrania plenarnego dla dokonania wyboru kierownika Grupy zgodnie z art. 9.

Sekretarz

Art. 11. Kierownik Grupy mianuje Sekretarza, który pozostaje na stanowisku przez pięć lat i może być na nowo potwierdzony. Zdaniem Sekretarza jest prowadzić księgę członków Grupy, redagowanie protokołów z podjętych przez Zarząd decyzji i pomaganie kierownikowi w tym wszystkim, co jest potrzebne do dobrego funkcjonowania Grupy.

Dyrektor duchowny

Art. 12. Każda Grupa Modlitwy ma Dyrektora duchownego, którym jest kapłan mianowany przez Ordynariusza diecezjalnego. Troszczy się on o formację i wykształcenie religijne członków poprzez odpowiednie pouczenia, dni skupienia, rekolekcje i inne inicjatywy. Zwyczajnie obrzędy liturgiczne i na-

bożeństwa sprawowane są w Grupie pod przewodnictwem Dyrektora duchownego, w uzgodnieniu z proboszczem lub rektorem kościoła.

Koordinacja Grup modlitwy

Art. 13. Gdy w diecezji jest obecnych więcej Grup Modlitwy, Biskup może mianować jednego kapłana dla koordynacji działania różnych Grup, ich włączenia się w duszpasterstwo diecezji i apostolskie cele, wskazane przez Biskupa.

Koordinator diecezjalny może dobrać sobie do pomocy Radę diecezjalną, złożoną z pięciu lub siedmiu radnych. Mianuje ich Biskup w oparciu o propozycję dokonaną przez Koordynatora diecezjalnego. Wybrani są oni spośród Dyrektorów duchownych i kierowników Grup Modlitwy, istniejących w diecezji. Kapłan Koordynator diecezjalny Grup Modlitwy będzie utrzymywał kontakt z Centrum Międzynarodowym i przyjmował materiały przygotowywane przez to Centrum dla wszystkich Grup Modlitwy. Dla koordynacji na szczeblu narodowym czy regionalnym Centrum Międzynarodowe może wyznaczyć kapłana koordynatora, który będzie przedstawiany Narodowej czy Regionalnej Konferencji Biskupów dla koniecznej aprobaty.

Działalność Grup Modlitwy

Art. 14. Każda Grupa będzie mieć swoje zwyczajne spotkania miesięczne, w czasie którego zostanie odprawiona Msza św. z odpowiednią homilią. Przed nią lub po niej zostaną odprawione inne modlitwy, szczególnie zaś Liturgia godzin lub różaniec. Można też przeprowadzać ćwiczenia rekolekcyjne, dni skupienia, dni duchowości i inne dzieła pobożne według potrzeby i zgodnie ze wskazaniem właściwej władzy kościelnej.

Art. 15. Zaleca się Grupom Modlitwy następujące intencje ogólne: Kościół, Papież, Biskupi, powołania kościelne i zakonne, uświęcenie duchowieństwa, wzrost w gorliwości chrześcijańskiej, nawrócenie grzeszników i ateistów, chorzy, zwłaszcza nieuleczalnie, ludzie starzy i inne intencje w potrzebach Kościoła i społeczeństwa.

Art. 16. Członkowie Grup poświęcają się modlitwie wynagradzającej i idąc za nauką św. Pawła, ofiarują swoje cierpienia uczestnicząc w cierpieniach Chrystusa, Odkupiciela świata. Członkowie Grup Modlitwy będą spełniać czyny pokuty i wynagrodzenia, żeby ich modlitwy były bardziej miłe Bogu, a także będą starać się być przykładem w przyjmowaniu cierpień i ofiar związanych z własnym stanem i szczerym praktykowaniem życia chrześcijańskiego. W szczególności poświęcają się dziełom miłości, zwłaszcza w stosunku do chorych, starych i żyjących na marginesie.

Art. 17. Nie są przewidziane obowiązkowe składki dla członków Grup Modlitwy za przynależność do stowarzyszenia. Gdyby Grupy pragnęły wnieść swój wkład w wydatki organizacji i wspomóc Fundację "Dom Ulgi w Cierpieniu", mogą wysyłać na jej adres ofiary, w tym celu przeprowadzać składki, za pozwoleniem właściwych Ordynariuszy diecezjalnych, a także gdzie to jest wymagane, za pozwoleniem właściwych władz cywilnych.

Zjazdy

Art. 18. Będą się odbywały bez obowiązku określenia stałej częstotliwości zjazdy lokalne, regionalne, narodowe i międzynarodowe Grup Modlitwy. Należy uprzednio otrzymać na to zgodę Dyrektora generalnego i zawiadomić Ordynariusza diecezjalnego, na którego terenie zjazd będzie miał miejsce. Gdyby chodziło o miejscowości bardziej znaczące lub zjazdy regionalne, narodowe czy międzynarodowe, odpowiednie pouczenia skieruje Dyrektor generalny.

GRUPA MODLITWY WE WROCŁAWIU

Grupa Modlitwy Ojca Pio istnieje od jesieni 1999 roku.

Genezą, powstania grupy są, wspólnie przeżyte przez jej członków pielgrzymki do San Giovanni Rotondo i do Fatimy w Portugalii.

Ludzie, którzy tworzą Grupę spotykali się początkowo, aby z O. Bogusławem Piechutą, swoim przewodnikiem, wspominać, dzielić się wrażeniami i fotografiami z przebytych pielgrzymich szlaków.

Do dziś mają, oni przed oczami, w wyobraźni i w sercach pamięć wielkich wzruszeń przeżytych w świętych miejscach od La Salette w Alpach francuskich, Avila w spalonym słońcem Hiszpanii, Fatimy przy wilgotnym brzegu Atlantyku - po monumenty Wiecznego Miasta Rzymu, malowniczość Asyżu, surowy i ubogi krajobraz wyżynny San Giovanni Rotondo czy zachwycająca biel miasteczka San Angelo, uczipionego jak gniazdo ptasie na urwistym brzegu Adriatyku (tu objawił się Św. Michał Archanioł pasterzom).

Pamięta się także wspólne trudy i przygody pielgrzymkowego bytowania - nocne spędzone pod namiotem lub gdzieś na podłodze w refektarzu gościnnego klasztoru, biwakowe jedzenie, a z wydarzeń wznioślejszych - ktożby zapomniał Mszę Św., odprawiana wczesnym rankiem na cmentarzu na Monte Cassino lub tę inną, która z powodu ulewnego deszczu - odprawiana była w autobusie.

Takie było nasze poznanie się i początki spotkań.

Równocześnie rodziła się potrzeba pogłębiania spotkań przez wspólne rozważania, dyskusje i zawsze wspólna modlitwa. Przewodził im O. Bogusław.

Z chwilą pożegnania O. Bogusława, kiedy w sierpniu 1999 r. wyjeżdżał do Piły, zdecydowaliśmy się podtrzymać, już bez niego, nasze kontakty i spotkania jako Grupa Modlitwy Ojca Pio przy parafii Św. Augustyna.

Stworzyliśmy sobie program naszej działalności. Jest to, zgodnie z ogólnymi założeniami międzynarodowego statutu, program formacyjny i modlitewny. Otrzymujemy też materiały do comiesięcznych katechez, przygotowane przez O. Bogusława.

Cenne doświadczenia zyskała Grupa w związku z udziałem jej przedstawicieli w Ogólnopolskich Zjazdach Grup Modlitwy O. Pio w Tenczyniu w czerwcu 2000 r. i 2001 r.

DZIAŁALNOŚĆ FORMACYJNA

odbywa się w ramach comiesięcznych spotkań w każdą drugą niedzielę miesiąca i obejmuje następujące zakresy tematyczne:

- duchowość chrześcijańska (duchowość franciszkańska, duchowość O. Pio);

- studium dokumentów Soboru VAT. II i nauki Jana Pawła II, Społeczna Nauka Kościoła;

- rozważania Pisma Św. (z przygotowanym komentarzem),

Od lutego do czerwca 2001 katechezy obejmowały szczegółową analizę Kazania na górze (Mt 5, 1 - 7, 29)

- tematy aktualne (ruchy katolickie, aktywność świeckich w parafii, teologia "znaków czasu", współczesna rola mass-mediów itp.)

- organizacja spotkań, wyjazdy pielgrzymkowe, dni skupienia, wyjazdy rekreacyjno-integracyjne.

DZIAŁALNOŚĆ MODLITEWNA

Członkowie Grupy modlą się na wspólnotowej eucharystii, odprawianej za wstawiennictwem O. Pio każdego 23-go dnia miesiąca. Kierownik duchowy Grupy przygotowuje stosowną homilię; po mszy jest dla wszystkich uczestników błogosławieństwo i możliwość ucałowania relikwii Błg. O. Pio. Ta comiesięczna msza św. zyskała już w parafii swoją popularność; zawsze jest wypełniony cały parter kościoła (szacunkowo 250-300 osób), co jak na wieczorną mszę w dzień powszedni jest sporo.

Modlitwą zaczyna się i kończy każde spotkanie formacyjne.

Na okres pomiędzy miesięcznymi spotkaniami (w każdą drugą niedzielę miesiąca), członkowie Grupy wybierają i przyjmują wspólne intencje dla prywatnych modlitw .

DZIAŁALNOŚĆ NA RZECZ PARAFII, CHARYTATYWNA, SPOŁECZNA i inna.

Większość członków Grupy jest zaangażowana w innych również grupach parafialnych kołach różańcowych, oazie, Stowarzyszeniu Rodzin Katolickich, Akcji Katolickiej, grupie Maitri itd.

Jesteśmy gotowi do włączania się w różne dzieła parafialne. W minionym roku, Grupa przygotowała jeden z ołtarzy na Boże Ciało, zorganizowała pielgrzymkę z parafii do kościoła jubileuszu 2000-lecia, przygotowała wigilię i paczki dla ok. 60 osób bezdomnych i samotnych; uczestniczyła też jako grupa parafialna w adoracjach, czuwaniach i modlitwach z okazji odnowienia misji.

Z inicjatywy Grupy powstał w kościele parafialnym obraz - "ołtarzyk" Ojca Pio.

DANE ORGANIZACYJNO - FORMALNE Grupa Modlitwy Ojca Pio przy parafii i św. Augustyna (Kapucynów)

Grupa liczy około 70 osób. Na poszczególnych spotkaniach bywa 35-45 osób. Członkowie Grupy spotykają się dwa razy w ciągu miesiąca; na wspólnej eucharystii i na zebraniach formacyjnych.

Zebrania są protokołowane w swoich głównych punktach. Prowadzi się rejestrację uczestnictwa.

Okolo 30 % członków grupy jest spoza parafii Św. Augustyna (byli uczestnikami pielgrzymek z naszą parafii. 2/3 stanu grupy - to osoby powyżej 55 lat Dla ułatwienia kontaktów, przekazywania informacji lub podtrzymywania indywidualnych inicjatyw grupa dzieli się na "zastępy" liczące 6 do 10 osób, podobnie jak działają one w trakcie pielgrzymek.

Grupa posiada zarząd (kierownik grupy i dwóch zastępców, sekretarz i skarbnik) "Zastępowi" wraz z zarządem tworzą Radę Grupy.

Opiekunem duchowym Grupy jest O. Jerzy Marć OFMCap

Grupa jest otwarta dla wszystkich, którzy chcieliby znaleźć w niej swoje miejsce. Grupa otrzymała w użytkowanie tablicę (gablotę) informacyjną w kruchcie kościoła.

Wspólne zdjęcie zrobione w La Salette wczesnym rankiem 5 września 1998 roku

Jezus znając doskonale słabości natury ludzkiej, dostrzegał, że Apostołowie nie są od nich wolni. W czasie trzech lat przebywania z Jezusem uczniowie wielokrotnie dawali znaki rywalizacji między sobą, Choćby ten poniższy przykład:

Łukasz 22,24-30

24 Powstał również spór między nimi o to, który z nich zdaje się być największy.

25 Lecz On rzekł do nich: Królowie narodów panują nad nimi, a ich władcy przyjmują nazwę dobroczyńców.

26 Wy zaś nie tak [macie postępować]. Lecz największy między wami niech będzie jak najmłodszy, a przełożony jak sługa!

27 Któż bowiem jest większy? Czy ten, kto siedzi za stołem, czy ten, kto służy? Czyż nie ten, kto siedzi za stołem? Otóż Ja jestem pośród was jak ten, kto służy.

28 Wyście wytrwali przy Mnie w moich przeciwnościach.

29 Dlatego i Ja przekazuję wam królestwo, jak Mnie przekazał je mój Ojciec:

30 abyście w królestwie moim jedli i pili przy moim stole oraz żebyście zasiadali na tronach, sądząc dwanaście pokoleń Izraela.

Jak zauważyliśmy w powyższym tekście, daje swoim uczniom wskazówki, jak mają postępować, by wybronić się przed niezdrową rywalizacją, która stanowi początki rozbicia wspólnoty. Uczy pokory własnym przykładem umywając im nogi. Przekazuje im również podstawową zasadę życia wspólnotowego:

Jan 15,12-17

12 To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem.

13 Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

14 Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję.

15 Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego.

16 Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał - aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje.

17 To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali.

W mowie pożegnalnej w Wieczerniku zanosi Modlitwę do Ojca, w której prosi o jedność wśród uczniów. Są to słowa kierowane do Ojca, a zarazem były skierowane do uczniów. Głęboko zapadły im w serce i pamięć. Święty Jan Apostoł w swojej Ewangelii przytacza ją w całości.

Jan 17,1-12

1 To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: "Ojcze, nadeszła godzina. Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył

2 i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś.

3 A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa.

4 Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania.

5 A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u Ciebie pierwaj, zanim świat powstał.

6 Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje.

7 Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi

BIBLIJNE SPOTKANIE

Aby byli jedno

od Ciebie.

8 Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał.

9 Ja za nimi proszę, nie proszę za światem*, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi.

10 Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą.

11 Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie. Ojcze Święty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno.

Jako Owczarnia Jezusowa, dla której poświęca On swoje życie, winni tak jak On i Ojciec stanowić jedno. Ta jedność Ojca z Synem stanowi podstawę ocalenia ich jedności.

Jan 10,24-30

27 Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną

28 i Ja daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki.

29 Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca.

30 Ja i Ojciec jedno jesteśmy".

Warunkiem jednakże pełnej jedności jest jedność z Jezusem, która budowana ma być na sprawowaniu Eucharystii - pamiątki Wieczernika. Spożywanie Ciała Jezusowego, to stanowienie z Nim jedności. A jedność z Jezusem każdego ucznia, to jedność wspólnoty i jedność w relacjach wzajemnych tutaj na ziemi i podstawa trwania z Nim w wieczności.

Jan 6,48-58

48 Jam jest chleb życia.

49 * Ojcowie wasi jedli mannę na pustyni i pomarli.

50 To jest chleb, który z nieba zstępuje: kto go spożywa, nie umrze.

51 Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało za życie świata".

52 Sprzeciali się więc między sobą Żydzi mówiąc: "Jak On może nam dać [swoje] ciało do spożycia?"

53 Rzekł do nich Jezus: "Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie.

54 Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym.

55 Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem.

56 Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim.

57 Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie.

58 To jest chleb, który z nieba zstąpił - nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki".

Zwracam się z prośbą o przesyłanie materiałów, które będziemy mogli przekazać innym Grupom. Zwłaszcza materiałów wspomagających tematycznie katechezy i tego-roczny formacyjny program pracy w Grupach

Pomoce do nabożeństw przed kanonizacją

Modlitewnik dla Grup Modlitwy opracowany przez O. Gracjana Majkę OFMCap.

Może być wykorzystywany przez Grupy Modlitwy podczas wspólnych nabożeństw w kościele, a także wspomagać osobistą modlitwę.

DO NABYCIA:

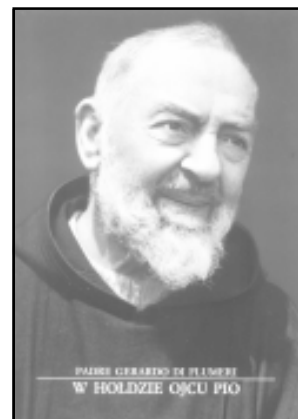
Wydawnictwo "M"
ul. Zamkowa 4/4
30-301 Kraków
tel/fax. (012) 2693277

Po prawej albumik:

„W hołdzie Ojcu Pio”

wydany staraniem O. Józefa Mizery, zawierający wystarczająco zdjęć i tekstów, by przygotować w swojej parafii plakat promujący osobę błog. Ojca Pio. Można korzystając z dwóch egzemplarzy tego albumiku przygo-

tować serię zdjęć i informacji o Ojcu Pio. Najlepiej jednak skopiować na xero stosując powiększenia (nawet na xero kolorowym).

Rosyłając dla każdej nowopowstającej Grupy pod ręcznik dołączałem darmowo przynajmniej jeden, jeśli nie dwa takie albumiki.

Można je teraz właśnie wykorzystać.

W razie problemów można pisać na krakowski adres, z prośbą o przesłanie za pobraniem.

Wspólnota Przyjaciół Ojca Pio

ul. Korzeniaka 16

30-298 Kraków - Olszanica

można również w razie problemów zamówić telefonicznie tel: **012 - 623 80 58**

APEL do nauczycieli i katechetów z prośbą o przeprowadzenie konkursu dla dzieci i młodzieży pod hasłem:

OJCIEC PIO – BLISKI BOGU I LUDZIOM

Redakcja dwumiesięcznika **Głos Ojca Pio**, pod patronatem przełożonych polskich prowincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – o. Piotra Stasińskiego z Warszawy i o. Jacka Waligóry z Krakowa, organizuje konkurs na dzieło sztuki plastycznej poświęcone osobie i życiu bł. Ojca Pio.

Celem konkursu jest propagowanie osoby Ojca Pio, przybliżanie jego życia i działalności, szerzenie i pogłębianie kultu Błogosławionego, zapoznanie szerokiego ogółu z jego sylwetką duchową i przesłaniem kierowanym do współczesnego świata, prezentacja prac inspirowanych postacią bł. Ojca Pio. Konkurs ma charakter otwarty i jest przeznaczony dla dzieci szkolnych do 15 lat.

Założenia:

Przedmiotem konkursu mogą być dzieła plastyczne wykonane w dowolnej technice (np. pastel, gwasz, akwarela, collage, papier), nie przekraczające wymiarów A3 (blok szkolny), tj. 42 x 30 cm a w przypadku rzeźb np. z masy papierowej, gliny, modeliny 30 x 30 cm. Do konkursu można zgłosić 1-4 prace z każdej klasy szkoły podstawowej lub gimnazjum.

W skład jury będą wchodzić: kierownik Katedry Sztuki Starożytnej i Średniowiecznej PAT w Krakowie ks. dr hab. Zdzisław Kliś, redaktor naczelny Głosu Ojca Pio o. dr hab. Józef Marecki, artysta plastyk Irena Maria Palka (komisarz wystawy), Rektor ASP w Krakowie prof. Stanisław Rodziński (przewodniczący jury), kustosz Łucja Skronid, o. prowincjał Piotra Stasiński, przewodniczący Archidiecezjalnej Komisji ds. Konserwacji Zabytków Kościelnych, Architektury i Sztuki Sakralnej ks. prałat Andrzej Waksmański i o. prowincjał Jacek Waligóra.

Pierwszy etap:

1. ogłoszenie konkursu (1 III 2002),
2. nadsyłanie prac na adres Redakcji (do 1 VII 2002

r.), które powinny być wyłonione w drodze konkursu zorganizowanego wewnątrz szkoły przez nauczycieli lub katechetów. Prace powinny być opisane na odwrocie (imię i nazwisko, adres autora; nazwa szkoły, miejscowość).

3. Wszyscy dopuszczeni do konkursu zostaną poinformowani drogą listowną w terminie do 15 VII 2002 r.

Drugi etap:

1. Otwarcie wystawy, ogłoszenie wyników i wręczenie nagród (23 IX 2002 r.).

2. Organizatorzy przewidują nagrody okolicznościowe dla wybranych przez jury prac.

3. Nagrodzone i wyróżniające się prace konkursowe wezmą udział w ekspozycji, która odbędzie się w Instytucie Jana Pawła II w Krakowie na ul. Kanoniczej 18 (23 IX-1 XII 2002).

4. Przewiduje się druk katalogu, każdy z autorów nagrodzonych prac otrzyma bezpłatny egzemplarz.

Uczestnicy mają obowiązek dostarczenia wybranych prac na własny koszt oraz ich odbioru w wyznaczonym terminie. Organizatorzy nie ponoszą odpowiedzialności za uszkodzenia powstałe w trakcie transportu. Organizatorzy zastrzegają sobie prawo do wielokrotnej reprodukcji prac w prasie i internecie.

o. Józef Marecki
red. naczelny

